

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא מציעא-השוכר את האומנין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
פשיטא, בעי לזבוני במאה ולא אשכח, וזבין במאתים, וקא עייל ונפיק אזווי - לא קני. אלא, אי בעי לזבוני במאה ולא אשכח, ואי טרח הוה משכח, ולא טרח וזבין במאתים, וקא עייל ונפיק אזווי, מאי? כמוכר שדהו מפני רעתה דמי או לא?												◇	ע.ה.	
תיקו.													■	ע.ה.
שכר את החמר ואת הקדר וכו' שוכר עליהן או מטען.													■	ע.ה.
עד כמה שוכר עליהן?												^	ע.ה.	
עד כדי שכרן.	רב נחמן:											◇	ע.ה.	
עד ארבעים וחמשים זון	איתיביה רבא לרב נחמן:											♣	ע.ה.	
כי תניא ההיא - שבאתה חבילה לידו.	אמר ליה: [רב נחמן]											!	ע.ה.	
השוכר את החמור להוליכו בהר והוליכו בבקעה, בבקעה והוליכו בהר, אפילו זו עשר מילין וזו עשר מילין, ומתה - חייב.													■	ע.ה.
השוכר את החמור להוליכו בהר והוליכו בבקעה, אם החליקה - פטור, ואם הוחמה - חייב. להוליכה בבקעה והוליכה בהר, אם החליקה - חייב, ואם הוחמה - פטור, אם מחמת המעלה - חייב.													■	ע.ה.
השוכר את החמור והבריקה, או שנעשית אנגריא - אומר לו: הרי שלך לפניך.													■	ע.ה.
מתה או נשברה - חייבה להעמיד לו חמור.													■	ע.ה.
מאי שנא רישא דלא קא מפליג, ומאי שנא סיפא דקא מפליג?												♣	ע.ה.	
רישא - שמתה מחמת אויר, דאמרינן אוירא דהר קטלה ואמרינן אוירא דבקעה קטלה.	אמרי דבי רבי ינאי:											!	ע.ה.	
כגון שמתה מחמת אובצנא.	רבי יוסי בר חנינא:											!	ע.ה.	
כגון שהכישו נחש.	רבה:											!	ע.ה.	
הא מני - רבי מאיר היא	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											!	ע.ה.	
כל המעביר על דעת של בעל הבית נקרא גולן.	דאמר: [רבי מאיר]											!	ע.ה.	
הי רבי מאיר?												^	ע.ה.	
אילימא רבי מאיר דצבע												!	ע.ה.	
הנותן צמר לצבעו לצבוע לו אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום - רבי מאיר אומר: נותן לו דמי צמר	דתנו: [רבי מאיר]											!	ע.ה.	
אם השבח יתר על היציאה - נותן לו את היציאה, ואם היציאה יתירה על השבח - נותן לו את השבח.	רבי יהודה:											!	ע.ה.	
ממאי? דלמא שאני התם דקניא בשינוי מעשה.												♣	ע.ה.	
אלא הא רבי מאיר דמגבת פורים												!	ע.ה.	
מגבת פורים - לפורים, מגבת העיר - לאותה העיר, ואין מדקדקין בדבר. אבל לוקחין את העגלים ושוחטין ואוכלים אותן, והמותר יפול לכיס של צדקה.	דתניא: [ת"ק]											!	ע.ה.	
רבי אליעזר אומר: מגבת פורים לפורים, ואין העני רשאי ליקח מהן רצועה לסנדלו, אלא אם כן התנה במעמד אנשי העיר, דברי רבי יעקב שאמר משום רבי מאיר.	רבי אליעזר: [רבי יעקב שאמר משום רבי מאיר]											!	ע.ה.	
מיקל.	רבן שמעון בן גמליאל:											!	ע.ה.	
דלמא התם נמי, דאדעתא דפורים הוא דיהיב ליה, אדעתא דמידי אחרינא - לא יהיב ליה.												♣	ע.ה.	
אלא הא רבי מאיר												!	ע.ה.	
הנותן דינר לפני ליקח לו חלוק, לא יקה בו חלוק, טלית - לא יקה בו חלוק, מפני שמעביר על דעתו של בעל הבית.	דתניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר:											!	ע.ה.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

בבא מציעא-השוכר את האומנין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ודלמא שאני התם, דאתו למחשדיה, דאמרי אינשי: אמר פלניא זבנינא ליה לבושא לפלוני עניא, ולא זבן ליה, אי נמי זבנינא ליה גלימא ולא זבן ליה.											‡	◇	ענה:	
אם כן ליתני מפני החשד, מאי מפני שמעביר על דעתו של בעל הבית											!	◇	ענה:	
שמע מינה משום דשני הוא וכל המעביר על דעת של בעל הבית נקרא גזלן.											!		ענה:	
השוכר את החמור והבריקה.													ענה:	
מאי והבריקה?												^	ענה:	
נהוריתא	הכא תרגימו:											!	◇	ענה:
אבוקת.	רבא:											!	◇	ענה:
ההוא דאמר להו: אבוקת במילתא דמלכא												○	ענה:	
אמרו ליה: במאי, בטלי כסף או בטלי דהב?												○	ענה:	
איכא דאמרי: בטלי כסף אמר, וקטלוהו. איכא דאמרי: בטלי דהב אמר, ושבקוה.												○	ענה:	
או שנעשית אנגריא אומר לו הרי שלך לפניך.													ענה:	
לא שנו אלא באנגריא חוזרת, אבל אנגריא שאינה חוזרת - חייב להעמיד לו חמור.	רב:											◆	◇	ענה:
בין אנגריא חוזרת בין אנגריא שאינה חוזרת, אם בדרך הליכה ניטלה - אומר לו: הרי שלך לפניך, ואם לאו בדרך הליכתה ניטלה - חייב להעמיד לו חמור.	שמואל:											◆	◇	ענה:
השוכר את החמור והבריקה או שנשתתה, אומר לו: הרי שלך לפניך. מתה או שנעשית אנגריא - חייב להעמיד לו חמור.	מיתבי:											‡	◇	ענה:
בשלמא לרב - לא קשיא כאן - באנגריא חוזרת, כאן - באנגריא שאינה חוזרת. אלא לשמואל קשיא												‡		ענה:
וכי תימא: לשמואל נמי לא קשיא כאן - שבדרך הליכתה ניטלה, כאן - שלא בדרך הליכתה ניטלה.												!	◇	ענה:
אם בדרך הליכתה ניטלה - אומר לו: הרי שלך לפניך, ואם לאו - חייב להעמיד לו חמור.	הא מדקתני סיפא: רבי שמעון בן אלעזר											‡	◇	ענה:
מכלל דלתנא קמא לא שאני ליה												‡		ענה:
לאו מי איכא רבי שמעון בן אלעזר דקאי כוותי? אלא דאמרי כרבי שמעון בן אלעזר.	אמר לך שמואל:											!	◇	ענה:
איבעית אימא: כולה רבי שמעון בן אלעזר היא, וחסורי מיחסרא והכי קתני: השוכר את החמור והבריקה או שנשתתה אומר לו: הרי שלך לפניך. מתה או שנעשית אנגריא - חייב להעמיד לו חמור. במה דברים אמורים - שלא בדרך הליכתה ניטלה, אבל ניטלה בדרך הליכתה - אומר לו: הרי שלך לפניך. דברי רבי שמעון בן אלעזר. שהיה רבי שמעון בן אלעזר אומר: אם בדרך הילוכה ניטלה - אומר לו: הרי שלך לפניך, ואם לא - חייב להעמיד לו חמור.												!	◇	ענה: